

[DYNDYRZ *sb m*

N pl dyndyrze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Człowiek tresujący niedźwiedzie i demonstrujący ich sztuki; niedźwiednik:

Zwrot: »wodzić [kogo] jako dyndyrze niedźwiedzia«: co tám Więc Szátan przez tákowe ípráwuie/ [...] wodzi káždego íáko dyndyrze Niedzwiedzyá/ v ktorego iuż ták íkacze y kozły przewráca íáko iemu każe. GilPos 130 (Linde).

Synonim: niedźwiednik.

ZZie